

عفونت ادراری در حاملگی

اغلب افراد لفظ عفونت ادراری را به جای لفظ عفونت مثانه که نوعی عفونت باکتریایی است که در مثانه ایجاد التهاب می کند و اغلب با علائمی نظیر احساس نیاز به دفع مکرر ادرار و سوزش ادراری همراه است، بکار می برند. این حالت که سیستیت نیز نامیده می شود در بین خانم های ۲۰ تا ۵۰ ساله که از نظر جنسی فعال هستند، نسبتاً شایع است.

البته باکتری می تواند هر بخشی از دستگاه ادراری را آلوده سازد. دستگاه ادراری از کلیه ها که ادرار را ترشح می کنند شروع می شود و بصورت لوله هایی که حالب خوانده می شوند تا مثانه کشیده می شود که ادرار در آن جمع می شود. دستگاه ادراری به پیشابراه ختم می شود که لوله کوتاهی است که ادرار را به خارج از بدن می برد.

وقتی باکتری های موجود در روده ها از راه رکتوم به پیشابراه برسد و از آنجا بالا رفته وارد مثانه شود، عفونت بوجود می آید. باکتریها می توانند مثانه را آلوده کرده سیستیت ایجاد کنند و یا بدون آنکه علامتی ایجاد کنند، در آنجا تکثیر یابند. در هر یک از این موارد، باکتریها ممکن است از راه حالب بالا رفته و کلیه ها را دچار عفونت

سازند.

عفونت کلیه خطرناک است و ممکن است به زایمان زودرس یا سایر عوارض بیانجامد

آیا بارداری احتمال ابتلا به عفونت ادراری را بالا می برد؟

بارداری احتمال ابتلا به عفونت هر یک از بخش های دستگاه ادراری را بالا می برد. مقادیر زیاد هورمون پروژسترون موجب شل شدن عضلات حالب و در نتیجه گشادتر شدن حالب می شود. رحم در حال رشد می تواند به حالب ها فشار وارد آورد و جریان ادرار را در داخل آنها با اختلال مواجه کرده سرعت آنرا کند سازد.

رشد جنین موجب فشار بر روی مثانه می شود در نتیجه تخلیه آن هنگام دفع کامل نخواهد بود. نتیجه نهایی این اختلالات آن خواهد بود که عبور ادرار در مسیر دستگاه ادراری بیشتر طول می کشد و باکتریها قبل از خروج از بدن زمان بیشتری برای تکثیر در اختیار خواهند داشت. به همین دلیل است که پزشک در همان اولین نوبت معاینات دوران بارداری آزمایش ادرار درخواست می کند، خواه شما علائم عفونت ادراری داشته باشید یا خیر.

اگر این تست اولیه منفی باشد احتمال بروز

عفونت ادراری در طول دوران بارداری پائین خواهد بود. ولی اگر شما یکی از گروه ۵ تا ۷٪ خانم هایی باشید که باکتری در ادرارشان یافت می شود، باید برای برطرف کردن آن از آنتی بیوتیک استفاده کنید. اگر این نوع عفونت باکتریایی درمان نشود احتمال بروز عفونت کلیه در دوران بارداری ۳۰٪ است.

علائم سیستیت چیست؟

علائم عفونت مثانه (سیستیت) در خانم ها متفاوت است و می تواند به شکل های زیر بروز کند.

۱. درد، ناراحتی و سوزش هنگام دفع ادرار (و احتمالاً هنگام مقاربت جنسی)
۲. ناراحتی لگن یا درد قسمت تحتانی شکم (اغلب در قسمت فوقانی استخوان لگن)
۳. افزایش دفعات دفع ادرار و احساس فشار و نیاز به ادرار کردن به طور مکرر حتی زمانی که میزان ادرار در مثانه بسیار کم است
۴. ادرار بدبو
۵. ادرار کدر
۶. وجود خون در ادرار (اغلب با چشم غیرمسلح دیده نمی شود)

از آنجائی که میل زیاد به دفع ادرار در

دوران بارداری امری شایع محسوب می شود ممکن است تشخیص قطعی سیستیت مشکل باشد بخصوص در مواردی که علائم خفیف است.

اگر شما فکر می کنید که ممکن است مبتلا به عفونت شده باشید از پزشک خود بخواهید تا درخواست آزمایش ادرار کند تا بتوان تشخیص قطعی داد. عفونت درمان نشده شما را در معرض خطر شدید عفونت کلیه در دوران بارداری قرار می دهد؛ بنابراین بسیار مهم است که درمان به تأخیر نیفتد.

علائم عفونت کلیه چیست؟

علائم انتشار عفونت به کلیه ها و اینکه شما نیازمند مراقبت های فوری پزشکی هستید عبارتند از:

۱. تب شدید، اغلب همراه لرز و تعریق
۲. درد در قسمت تحتانی پشت یا پهلو درست زیر دنده ها که ممکن است یکطرفه یا دوطرفه باشد و احتمالاً درد شکم
۳. تهوع و استفراغ
۴. وجود چرک و خون در ادرار (ممکن است با چشم غیرمسلح دیده نشود)

علائم سیستیت نیز ممکن است در عفونت کلیه دیده شود. عفونت کلیه یکی از

گروه هدف : مادران باردار

عفونتهای ادراری در حاملگی

تهیه و تنظیم :

سوپروایزر آموزشی

تاریخ بازبینی :

زمستان سال ۱۳۹۸

شماره پمفلت: ۷۷/ Obs

۴. مدفوع به پیشابراه پیشگیری شود.
پیش از مقاربت جنسی و بعد از آن ادرار کنید و دستگاه تناسلی را با آب و صابون ملایم بشوئید.

۵. عصاره شاتوت بنوشید. مطالعات نشان داده اند که آب عصاره شاتوت میزان باکتریها را کاهش داده و از جایگزینی باکتری های جدید در دستگاه ادراری پیشگیری می کند. (هرچند نوشیدن عصاره شاتوت عفونت ادراری را درمان نخواهد کرد و دقت کنید که اگر دارای علائم عفونت ادراری هستید باید به پزشک مراجعه کنید و آنتی بیوتیک دریافت کنید)

۶. از فرآورده های بهداشتی مخصوص دستگاه تناسلی (اسپری یا پودر) و صابون های قوی خودداری کنید زیرا پیشابراه و دستگاه تناسلی را تحریک می کند و محیط کشت مناسبی برای رشد باکتریها خواهد بود. در دوران بارداری از دوش واژینال استفاده نکنید.

۷. لباس های زیر خود را از نوع نخی انتخاب کنید و از جوراب شلواری هایی که قسمت بالای آن نخی است استفاده کنید.

ادراری می شوند عفونت تکرار می شود. به منظور پیشگیری از عود عفونت، در صورت تکرار عفونت مثانه، ممکن است آنتی بیوتیک بطور دائم و با یک دوز پائین تا زمان زایمان تجویز شود.

در صورت بروز عفونت کلیه در دوران بارداری شما باید بستری شوید و آنتی بیوتیک وریدی دریافت کنید و از نظر علائم زایمان زودرس تحت نظر باشید.

پس از درمان باید مرتباً آزمایش ادرار را تکرار کنید و برای باقی مانده دوران بارداری تحت درمان با آنتی بیوتیک قرار گیرید زیرا شما همواره در معرض خطر عود عفونت کلیه خواهید بود.

چگونه می توان از عفونت ادراری پیشگیری کرد؟

برای پیشگیری از عفونت ادراری میتوانید اقدامات زیر را بکار بندید

۱. مقدار زیادی آب بنوشید. روزانه حداقل ۸ لیوان با گنجایش ۲۴۰ سی سی آب بنوشید.

۲. هیچگاه احساس دفع ادرار را نادیده نگیرید و سعی کنید هر بار مثانه را کاملاً خالی کنید.

۳. بعد از اجابت مزاج موضع را از جلو به عقب تمیز کنید تا از ورود باکتری های

خطرناک ترین عوارض دوران بارداری است و ممکن است به زایمان زودرس یا سایر اختلالات بیانجامد؛ بنابراین شما باید فوراً توسط پزشک ویزیت شده و تحت درمان قرار بگیرید.

درمان :

اگر شما هنگام بارداری دچار سیستمیت شوید و یا در اولین معاینه دوران بارداری باکتری در ادرار شما دیده شود باید به مدت ۷ تا ۱۰ روز آنتی بیوتیک خوراکی دریافت کنید. (بسیاری از آنتی بیوتیک ها را می توان با اطمینان در دوران بارداری مصرف کرد).

اگر علائم سیستمیت دارید، احتمالاً با مصرف آنتی بیوتیک در عرض چند روز این علائم برطرف خواهند شد ولی به هر حال ادامه یک دوره درمان بطور کامل بسیار ضروری است تا دستگاه ادراری از وجود باکتری پاک شود.

بعد از درمان باید آزمایش ادرار را تکرار کنید تا مشخص شود که عفونت برطرف شده است. انجام کشت های مکرر ادرار با فواصل معین در تمام دوره بارداری امری الزامی است تا از عدم بازگشت عفونت اطمینان حاصل شود.

در ۴۰٪ خانم های باردار که دچار عفونت